

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

טו.

עין משפט
גר מצוה

העומד מאליו. שלא הוקבע שם לשם תיקון מבוי דלא הזמיניהו לכן: **היכא דלא סמכינן עליה מאהמונ.** שהיה שם לחי אחר ונפל בשבת: **לאישתמושי באילן.** ויעלה ויתלוש זיוס טוב: היה שם. בפסי

תא שמע העושה סוכתו. צפ' הישן (סוכה ד' כד): מוקי לה דעביד לה צהאלא ודפנא דלא תקשי לרב אחא בר יעקב דלמרי כל מחיצה שאינה יכולה לעמוד כרות פירוש שהרוח מנענעת' לכאן ולכאן אינה מחיצה ואמאי כשרה והא קאזיל ואתי ולפי זה לא פריך הכא

צא א מיי פ"ו מהל' שנת
הלכה ככ סמנ עשין
דרבנן כ' טושיע' א"ח ס'
שכט טע"ף א':
צב ב מיי פ"ד מהל' סוכה
הלכה ה סמנ עשין מג
טושיע' א"ח ס' מרל טע"ף י:
ג [מיי פ"ו] מהל' שנת הל'
כד טושיע' א"ח ס' שכט
טע"ף א':

צב ד מיי פ"ו מהל' שנת
הלכה ככ ופ"ו הלכה ד
ופ"ו מלכות עירובין הלכה
ד סמנ לאזין סה ועשין
דרבנן א' טושיע' א"ח ס' שזו
טע"ף ב':

צד ה מיי פ"ו מהל' שנת
הלכה ככ טושיע' א"ח
ס' שכט טע"ף ג':

צה ו מיי פ"ו מהל' שנת
הלכה י סמנ עשין
דרבנן א' טושיע' א"ח ס' שזו
טע"ף ג':

צז ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צח ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צט ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צכ ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צכז ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צכח ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צכט ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צל ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צלז ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צלח ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צלט ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צמ ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צמז ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צמח ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צמט ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צנ ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צנז ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צנח ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צנט ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צס ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צסז ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צסח ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צסט ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צצ ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צצז ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צצח ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

צצט ז מיי פ"ו מהלכות
טומאת מת הלכה ד':

מנידי והוה מני למימר ולטעמין אי נמי משמע ליה דמייירי בכל ענין זין

הוי רוב דופן מעוצי האילן שאינו הולך כרות זין דהוי רוב דופן מן

הנוף: **אי הכי מאי צמימרא.** ולא נקט כגי בשנייה דלעיל דלא הוה נלמ

תמתי אטו חדא: **ת"ר** ונקע **מאי איבא צמימרא.** ולא תקשי מכאן למ"ד (ט)

מחיצה שאינה עשויה צדי אדם לא שמה מחיצה דלא אמיל למעוטי אלא

דבר שאינו ראוי להעשות צדי אדם כגון צעלי חיים: **אב"י** הצעמיה.

היינו וחד לשא דלעיל גבי היה גבוה מכ' וצד למעטו (ד' ה.) דקסבר

דאפילו קורה משום מחיצה וכל שכן לחי ואותו לשון תופס עיקר ורצא

לטעמיה דלמר לעיל (ט) אחד זה ואחד זה משום היכר ור"ח לא גרס לטעמיה

אלא גרס צהדיא אציי אמר לחי משום מחיצה ורצא אמר לחי משום היכר:

צא סבר דה מר דלמא דריקלא. אף על גב דרז הונא אית ליה

צפיקין (ד' ה.) שנת הואיל והותרה הותרה ולא צריך למסמך אדיקלא

הא מסיק לקמן דמודה רז הונא היכא דליטנכו למחילות דלא אמרינן

הואיל והותרה הותרה אי נמי הכא לפי דברי רז היה מקשה:

תלמוד

בית סאתים ת"ש י שבת בתל שהוא גבוה עשרה והוא מארבע אמות ועד

בית סאתים וכן בנקע שהוא עמוק עשרה והוא מארבע אמות ועד בית

סאתים וקמה קצורה ושיכולות מקיפות אותה מהלך את כולה וחוצה לה

אלפים אמה וכי תימא הכא נמי שעשה מתחילה לכן בשלמא קמה לחיי

אלא תל ונקע מאי איבא למימר אלא במחיצות כולי' עלמא לא פליגי דהויא

מחיצה כי פליגי בלחי אב"י לטעמיה דאמר לחי משום מחיצה ומחיצה

העשויה מאליה הויא מחיצה ורבא לטעמיה דאמר " לחי משום היכר אי עבידא

בידים הויא היכר ואי לא לא הוי היכר ת"ש אבני גדר היוצאות מן

הגדר מובדלות זו מזו פחות משלשה אין צריך לחי אחר שלשה צריך לחי

אחר הכא נמי שבנאן מתחילה לכן אי הכי פשיטא מהו דתימא למיסר

בניינא הוא דעבידא קמ"ל ת"ש (ט) דתני ר' חייא כותל שצידו אחד כנוס מחברו

בין שנראה מבחוץ ושוה מבפנים ובין שנראה מבפנים ושוה מבחוץ נדון

משום לחי הכא נמי שעשאו מתחילה לכן אי הכי מאי קמ"ל הא קמ"ל נראה

מבחוץ ושוה מבפנים נדון משום לחי תא שמע דרב הוה יתיב בההוא מבואה

הוה יתיב רב הונא קמיה אמר ליה לשמעיה זיל אייתי לי כוזא דמיא עד דאתא

נעושים כקדר מחיצה: **דיומד.** מפרש צפ' שני' דיו עמודין עמוד אחד נראה

כשנים שעשאו כמרזב ונוטה אחד ממחיצותיו לדרום ואחד למערב דכי

עביד ד' דיומדן לד' הפיאות יש לכל מחיצה צ' אמות עמוד אמה

מכאן ואמה מכאן: **דבועא מיניה.** צפרק שני (ט) : המפזין. נופו

נוטה סמוך לארץ ראש הנוף צפחות מג'

לקרקע ועיקרו צמקוס שמוכזר לאילן גבוה עשרה: אין מעלטין צו.

חס היה היקפו יותר סאתים כחצר המשכן. ושיעור זה נתנו חכמים

לכל היקף המתוקן ואינו מתוקן כל זרכו כגון למחיצה שאין זה שמי

וערב צהאי פירקא (ד' טו): ולהיקף שלא הוקף לדירה צפ' שני (ד' כד).

והכא נמי אי צעומד מאליו מוקמת לה שפיר כו' הואיל ולא להכי עבידא

יהצו ביה רבנן האי שיעורא: משום דהוי דירה שמשמשה לאויר. לעולם

שנטעו מתחילה לכן והיקף לדירה הוא אצל דירה זו אינה עשויה לזורך

תוכה אלא לזורך אחר שחוצה לה לדור שם שומרי השדות ועשויו להאיל

מן החמה ואין מטלטלין צדירה זו אלא צית סאתים צהדיא צפ' שני

(ד' כב.) כלל אמר ר"ש צן אלעזר כל אור שמשמשו לדירה כגון דיר וסתר

ומוקפה וחצר ואפילו י כורים מותר וכל דירה שמשמשה לאויר כגון

צורנין שצבדות צית סאתים מותר יותר מצית סאתים אסור דלאו דירה

הוא דעל כרתו הוא דר שם: שנת צמל אכל הן דרעמיה (סוכה דב.) היה שם אילן.

בפסי ציפאות קאי, היה צלחת הפיאות אילן צעמיה אמה לכל צד (שם). או גדר. ממוצע

אמה על אמה, כל גדר סאת של אצטריס הוא וצריך שיהא

אמה על אמה על חלקו ואמה מחיצות, אמה למורת אמה ואמה

לנפון לו לדור (שם). הויא משום דיומד. ר"ש עמודים

שהיו מחיצה לכן ולכא, שנקב הקלו חכמים עליהם

(שם). אילן המסיד על הארץ. שנופס עמיה למטה

מכל צדדיו סביב (לקטו צט.) טופו גדול מאל רחמי הנוף

כפופין סביב על הארץ (שם) מטלטלין החתוין.

דלמרינן לבוד (לקטו צט.) סוכה (סוכה ה.). והוא ארבע

עשרה (לקטו שם) ומחיצה זו גבוהה עשרה מבפנים, שהטף

ארוך הוא וכוונה האילן עליו (סוכה שם). שבת בתל. קדש

היום על האדם והוא בתל גבוה עשרה וקנה שם צימתו (סוכה ה.). והוא ארבע אמות ועד בית סאתים

(א) סוכה דב.; (ב) לקמן טו; (א) [גיי מוס' לממלא. יע"ד]; (ד) [לקמן טו]; (ט) לקמן טז; סוכה דב.; (א) סוכה כה.; (ו) [לעיל יב.]; (ח) לעיל ט.; [מסופמה צ"א ה"ח]; (ט) [גיטין לט. צ"מ יא.]; (ב) פד; [חולין ה.]; (ג) [משנה שמיטות א"ח ר' יוסי אפרק]; (ט) [סוכה דב. ע"ש]; (ז) [דף יא. ט]; (ח) [ב"מ טו. שבויה]; (ט) [ב"מ כב.]; (ט) [בבבבבבב]; (ט) [ג"י יב.]; (ט) [ג"י יב.];

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כדבועא מיניה צפ' שני. ג"כ סוף דף טו; (ב) תוס' ד"ה תל וכו' למ"ד מחיצה. ג"כ צפרק הישן [סוכה ד.];

גליון הש"ס

גב' וכל דירה שתשמישה לאויר. לקמן דף כב ע"א:

מוסף רש"י

המשך עמוד קודם. טהורין. דלתאקט ללי ען וקן

דמעטנל מלא ערקן וחסא אזנו מיטלטל מלא, גדול וימר

מדי וחס יעטלטהו יסבר צדיהם (שם). גימורין עמר.

ניס וקו, דבר יסר כקו ההשקלות (קטו רג.) א': פירוש עמו נתם עמל כלל

דבדיו, שהיה מייבש את דבדיו (גיטין טו.) א': טעמו, שהיה מביא טעם לדבדיו כל עמל (בבבבבבב ד.) והסורין. קרי

סוקין (ברכות הו.) סוף דחי מאי עבא דבר. אילן

נוהגים, וכבר נהגו לזכך צתתלה שחבל ולצפון גורף

נפשות רבות ומתקוין על כל מה שגדל (שם טו). עד כאן

המשך עמוד קודם העושה סוכתו בין

האילנות. צפרק ולא סמכה עליהן אכל הן דרעמיה

(סוכה דב.) היה שם אילן. בפסי ציפאות קאי, היה צלחת

הפיאות אילן צעמיה אמה לכל צד (שם). או גדר. ממוצע

אמה על אמה, כל גדר סאת של אצטריס הוא וצריך שיהא

אמה על אמה על חלקו ואמה מחיצות, אמה למורת אמה ואמה

לנפון לו לדור (שם). הויא משום דיומד. ר"ש עמודים

שהיו מחיצה לכן ולכא, שנקב הקלו חכמים עליהם

(שם). אילן המסיד על הארץ. שנופס עמיה למטה

מכל צדדיו סביב (לקטו צט.) טופו גדול מאל רחמי הנוף

כפופין סביב על הארץ (שם) מטלטלין החתוין.

דלמרינן לבוד (לקטו צט.) סוכה (סוכה ה.). והוא ארבע

עשרה (לקטו שם) ומחיצה זו גבוהה עשרה מבפנים, שהטף

ארוך הוא וכוונה האילן עליו (סוכה שם). שבת בתל. קדש

היום על האדם והוא בתל גבוה עשרה וקנה שם צימתו

(סוכה ה.). והוא ארבע אמות ועד בית סאתים

(א) נראה ד"ל כן וי' עשין שגנן ממחילה לכן א"י פשיטא מהו דמימא למיכר בניינא.